

01

Vladimir Skočajić

**Ponekad se
probudiš
u Beogradu**

Edicija Poezija
Knjiga **01**

Ponekad se probudiš u Beogradu

© Vladimir Skočajić, 2023.

Sva prava zadržana. Nijedan deo
ove knjige ne može se koristiti niti
reprodukovati u bilo kom obliku bez
pismene saglasnosti izdavača.

ZA IZDAVAČA

Ivan Bevc

Nika Strugar Bevc

© za srpsko izdanje

BOOKA

11000 Beograd, Cara Dušana 68

office@booka.in

www.booka.rs

IZVRŠNA UREDNICA

Sanja Bogičević

LEKTURA

Booka

DIZAJN EDICIJE I ILUSTRACIJE

Monika Lang

PRELOM

Monika Lang

ŠTAMPA

DMD štamparija

Beograd, 2023.

Ponekad se probudiš
u Beogradu

POČECI

Kad saznam da je neko dobio posao
Na kom je dobra plata i odmor dug
Gde su ti kolege poput prijatelja
A šef ko stariji brat koji se razume u muziku
Zapitam se da li će mu lično on dati otkaz
Ili će sam otići nakon što mu se sve smuči

Kada čujem da se neko udaje ili ženi
Prvo se zapitam koliko će da traju
Jednu godinu, dve, tri, pet ili sedam
Hoće li posle toga ostati prijatelji
Ili će kao Majkl Daglas i Ketlin Tarner
Visiti sa nekog velikog lusterera

Kada god vidim neki početak
Neizostavno prvo pomislim na kraj
I baš ne volim što je tako
Jer to mnogo govori o meni
O svim udarcima koje sam dobio
I svim godinama koje su projurile
Ali voleo – ne voleo
To ništa neće promeniti

OPET JE NOVA GODINA

Opet je Nova godina
Napolju je opet proleće
Političari opet seru
Ni glasači ne zaostaju
Ljudi su opet nadrkani
Svi žele neku promenu
Samo da nije njihova

Opet je Nova godina
Po trgovima opet koncerti
Na kojima sviraju nebitni ljudi
Pevajući nebitne pesme
Kojima tapšu još nebitniji
A to što mi se sve to gadi
Ne čini da se osećam bitnim

Opet je Nova godina
Na TV-u će se opet veseliti na plejbek
U emisijama snimljenim u oktobru
Puštaće filmove od kojih mi se pegla
Idioti će se smenjivati na ekranu
Poželeće nam sreću i zdravlje
Sto evra za kurve i drogu
A onda će napraviti rudnik
Koji će nas sve otrovati

Opet je Nova godina
Ljubavnici će opet biti tužni
Jer su im ljubavi s porodicom kraj jelke
Kuju su ovi okitili preko kurca
Pošto ni oni ne bi da su tu
Kao što uostalom ni većina
Ne bi da bude tamo gde jeste
Ali možda nova godina to promeni
Ho-ho-ho

Opet je Nova godina
Period kad osećaš kome je stalo
Ko je kreativan i dobronameran
A ko prepisuje želje
Šalje cirkularne poruke
Smišlja izgovore, laže i vara
Obećava kule i gradove
Iako zna da nema kula u kanalizaciji

Opet je Nova godina
Deda Mraz je mrtav pijan
U kafani ispod Pančevačkog mosta
Deca zapitkuju roditelje
Zašto Deda Mraz spava za stolom
Šta mu je to u flaši
I gde su mu irvasi
A oni kažu da se umorio

Da pije čarobni napitak
I da će irvasi doći u ponoć
Opet je Nova godina
Smeje se nesmešnom
Raduje tužnom
Divi nedivnom
Hrabri kukavičkom
Obećavaju se neispunjenja
I zaklinju se odavno prokleti

Opet je Nova godina
I znam da nije sve tako crno
Jer ima ljudi koji su na moru
Ima onih koji su tu za nekog
Ima ljudi koji iskreno vole
I van reči
Koji zadovoljstvo nalaze u davanju
I kojima ne treba cinizam
Da se brane od napasti

Opet je Nova godina
I opet neću javno nikom ništa poželeći
Ne zato što sam drkadžija
Ili što mislim da je to passé
Već zato što želje za ljude koje volim
Zahtevaju pogled u oči
I čisto srce koje stvarno to misli

A ovi ostali će sreću, ljubav i zdravlje
Sasvim sigurno već pronaći
Na svakom TV programu i svakom internetu

BOŽIĆ

Danas je Božić
Bio sam sa mojima
Prvi put je bio sestrić
Onaj što je kraće na svetu
Nego Rio Tinto u Srbiji
I nije bilo slame, ni popa
Ni Božić Bate, ni Božić Seke
Ni moje druge polovine
Ali koga danas briga za to
Dok god imam moje
I dok god mi sav mir ovog sveta sedi u krilu

Danas je Božić
I opet jedni bacaju petarde i pucaju
Drugi kukaju je l' mora baš tako
Licemeri opet prozivaju licemere
Svi se prejedaju pečenjem
Prde na jučerašnji prebranac
I kunu se kako od ponedeljka više ništa neće jesti

Danas je Božić
A juče su umrli
Reditelj Piter Bogdanovič
I glumac Sidni Poatje
Heroji zimskog bioskopa

Obojica iz nekog drugog vremena
Kad je sadržaj bio iznad pakovanja
I kad je ljubav prema filmu
Bila dovoljna da imaš veze s njim

Danas je Božić
A dokona svetina se bavi teniserima
Pravdom, nepravdom, tricama i kućinama
Tračevima i crnim hronikama
Opet nas uče šta se danas mora, a šta ne sme
Ko je od nas veći, iskreniji i verniji
Daju lekcije iz sporta, istorije, politike i religije
E moja dokona svetino
Iako sam sigurno dokoniji od vas
Iako je danas kao neki sveti dan
Nabijem vas sve na kurac

Danas je Božić
Mojom ulicom je prošao stariji čovek
Nesvečano obučen
Koji je svirao usnu harmoniku
Nigde nije žurio
Nije nosio vino u ukrasnoj kesi
Dobro sam ga zagledao
Nije Pera Džo, nepoznato mi je lice
Svirao je Bridge Over Troubled Water
Šutirao limenku koka-kole

Mahnuo jednoj bebi u kolicima
A ja njemu
Božićna magija Braće Jerkovića

Danas je Božić
Jedini dan kad rade samo pumpe
Kad onaj nesrećnik nema konferenciju za štampu
Dan kad Tom Vejts peva o kurvi iz Mineapolisa
Dan kad su usamljeni još usamljeniji
Kad slušaju Eleanor Rigby od Bitlsa
Pričaju sami sa sobom više nego inače
I odlaze u krevet ranije

Danas je Božić
I valjda baš zato
Danas jače mislimo o granicama našeg karaktera
Za šta smo kadri, a za šta ne
Na sve ono što imamo i nemamo
Na sve ono što smo dali i nismo dobili
Na ono što nismo dali i što nas je stiglo
Na ono što nije tu, a bilo je zlato
Na ono što je tu, a ne treba nam
Valjda se to uvek radi kad su Božići

U MOM KRAJU ŽIVI JEDAN ČOVEK

U mom kraju živi jedan čovek
Kog su pokosile razne tragedije
Žena mu je umrla od srčke
Sin mu je poginuo u saobraćajnoj nesreći
Ćerka ne može da ima decu
Sve pare je dala na veštačku oplodnju
I izgleda da je pred razvodom

Njega ne zanimaju mnogo izbori
Ni pesma Vizije, ni Evrovizije
Ni da li je NIN-ova nagrada nameštena
Zabole ga za dramske pisce i spisateljice
Zabavljače dece, propale glumce i sportiste
Što se kurvaju za šaku evra
Čak ni rat u Ukrajini ga ne zanima
Neće ni zastavu zakačiti na profilnu sliku
Iako ona možda može okončati sukob
Jer u svim ratovima u kojima nije bio
On je odavno poginuo

Izgleda dobro za svoje godine
Više je do genetike nego što se stara o sebi
Zna da se sviđa komšinici iz drugog ulaza
Ali ni to ga uopšte ne zanima
Jer nije baš da je poznaje od juče

A i pun mu je kufer ljudi koji obećavaju
Koji imaju samo reči i ništa više
Onih što ljube brzo i žure
Što govore da vole, a odlaze
I što misle da su njihovi životi najteži
A ta slatkorečiva komšinica je baš takva

Njega ne zanima muzika
Jer mu samo donosi sećanja i bol
Stare ploče je poklonio sestriću
Onom što glasa za Ne davimo Beograd
I svađa se na internetu sa bogatim klincima iz kruga dvojke
Koji misle da znaju šta je komunizam i antiglobalizam
I uvek su radi da nam sve objasne

Dok smo čekali u redu na kasi
U prodavnici koja je smrdela na ribu
I na čijim vratima je pisalo „smiženje“ sa m
Pozdravio sam ga i pitao kako je
A on mi reče da je nikad bolje
Jer mu je ćerka prekjuče rekla da je zatrudnela
Iz osmog pokušaja
Biće deda, on koji je umro odavno
Kaže da se oseća kao da se vratio iz kliničke smrti
One u kojoj nije bio u tunelu
I sad je došao da kupi zamrznute višnje
I spremi pitu koju ona najviše voli

Znam da nema nade za ovaj svet
Ljudi su prevelika, sebična govna
Umišljene budaletine ispred ogledala
Ali nakon što sam srknuo vrelu kafu
Onu koju sam kupio na smiženju
Kroz celo telo sam osetio toplinu
Govno od života se najzad zajebalo s nekim od nas
I pustilo tračak svetla kroz onu pukotinu Leonarda Koena
Iako je kafa bila baš vrela
Znao sam da toplina u mom stomaku
Nema ama baš nikakve veze s njom

BUDI MOJ BEOGRAD

Budi moj Beograd
Velika i široka
Između okretnice tramvaja na Konjarniku
I isključenja za Altinu
Onaj što je bio
I onaj koji se seća načina
Kako opet da bude

Budi moj Beograd
Koji rečima ne ističe da je to
Već onaj čiji dodiri govore
Onaj što me razume kao niko drugi
Što sasluša do kraja
Samo jer mu je ćef

Budi moj Beograd
Iz filma Nije lako sa muškarcima
Topao, bezbrižan, lenj, smotan i seksi
Onaj što umesto kusura kaže „U redu“
Koji zna da Ramones majica nije pank
I koga zaboje što šabani brkaju pink i pank

Budi moj Beograd
A ja neću dati da se ugrađuju
U tvoje popravke

Mada, ako budeš baš onakva kakvu ištem
Nikakve popravke ti neće trebati

Budi moj Beograd
Koji se ne ponosi što je rođen tu
Ili bilo gde drugde
Jer zna da se ponos zaslužuje
I da babica nema nikakve veze s tim
A akcenti još manje
I da samo hulje sve pravdaju njegovim imenom

Budi moj Beograd
Koji u predgrađu, na prozoru
Sa mnom budan dočekuje zoru
Da slušamo ploče dok TV razliva boje
Da mi gola čitaš Pesou na balkonu u jesen
Dok ti tapšem u ritmu Devojke male
Kao dva genija ili dve budale

Budi moj Beograd
I čuvaj me od mene samog
U noćima pustih mostova i crne reke
Sačuvaj mi sećanje na lepo
Jer njega sipam umesto bezolovnog
I onda motor neće štucati
Onda radim sve šta treba

Budi moj Beograd
Odakle god da si
Šta god da radiš
Dok god znaš
Da ništa nije crno ni belo
I da je davanje smisao svega
Samo budi

DANAS JE UMRO ŽAN POL BELMONDO

Danas je umro Žan Pol Belmondo
Čovek zbog kog se išlo u bioskop
Jer su mu filmovi mirisali na leto
I za njih se lepile uspomene koje vrede
Sad se ide u bioskope po tržnim centrima
Samo da bi ih deca videla
Jer neće još dugo imati priliku ni za njih

Danas je umro Žan Pol Belmondo
I to je neka osma vest po redu
U zemlji u kojoj se tuku oko religije
Obećavaju brze vozove i velike plate
Gde nas neuki uče, a učeni beže
U kojoj se filmovi snimaju jer imaš vezu a ne ideju
Uostalom koga briga za ljude iz prošlog vremena
Kad je ovo sadašnje tako dobro

Danas je umro Žan Pol Belmondo
A i ja sam znao bolje dane
One kad čekaš veliki koncert
Ili one koji donose novo leto
Pa iza one krivine da vidiš more
A na moru da vidiš nju
Kojoj si samo ti dovoljan
I da u iznajmljenom kabrioletu

Glumite Mišela i Patriciju
Dok nemate satove, ni kondome
Danas je umro Žan Pol Belmondo
Onaj čiji nos je parao oblake
Koji je donosio smeh i ponedeljkom
I koji se sećao svega onog lepog
Što su skakavci odavno smazali
Nema ih još mnogo koji se sećaju ičega
A kamoli bezbrižnosti i jutara što donose nadu

Danas je umro Žan Pol Belmondo
I znam da to nije neka vest u ovom svetu
Ali nisam ni ja neki za ovaj svet, pa šta?
Zato imam svoj
Onaj u kome hit pesme nemaju milionske preglede
U kome pišu oni što stvarno imaju nešto da kažu
I u kome filmovi još uvek ostavljaju bez daha
I u kome je ljubav postupak, a ne prazna reč
U tom svetu večeras Serž peva samo za Žana
A ja im nazdravljam sa neke plaže